

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

X

tegen

Morsum-Magnificat.be en Erik Verbeeck

Met een mail van 29 juni 2017 dient mevrouw X een klacht in tegen de heer Erik Verbeeck en zijn website Morsum-Magnificat.be. Aanleiding zijn drie artikels:

- van 13 juni 2017 onder de titel *Genk: Cannabisverslaafde krijgt steun van vriendin van de federale politie. Kan personeelslid van federale politie onwetend zijn over cannabisgebruik van haar vriend?*
- van 18 juni 2017 onder de titel *Genk: Als dat een federale politieagente is moet ze gesanctioneerd worden – Update 2. Morsum Magnificat al drie weken belaagd, gepest en met fysiek geweld bedreigd.*
- van 27 juni 2017 onder de titel *Genk: Federaal politieagente wilde als niet betrokken, functie van advocaat waarnemen – Update 2. Vrederechter te Genk floot Anka terug maar ze bleef vanuit de rechtszaal commentaar geven.*

Erik Verbeeck, uitgever van Morsum-Magnificat.be, meldt in twee mails van 13 juli 2017 dat hij niet zal antwoorden op de klacht omdat hij de bevoegdheid van de Raad betwist. Hij laat tegelijk weten dat hij diezelfde dag een nieuw artikel publiceert onder de titel *Genk: Erik Verbeeck levert bewijs van laster aan Comité P door politie-inspecteur Brussel-West. Grootste kwaliteit van Genks juwelier is eigen leugens geloven en ze doen geloven.*

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een ontwerpbeslissing voorbereid zonder hoorzitting. De hoorzitting was gepland op 16 november 2017. Mevrouw X had haar aanwezigheid bevestigd maar daagde niet op. Erik Verbeeck weigerde de zitting bij te wonen.

DE FEITEN

Erik Verbeeck woont op het moment van de publicatie van de artikels in een studio in de tuin van het huis van de vriend van klagster, waar haar schoonvader woont. In het eerste artikel schrijft hij dat hij gestigmatiseerd en bedreigd wordt door de vriend, een cannabisverslaafde en nietsnut. Ook klagster bedreigt hem, wat hij illustreert met een onherkenbaar gemaakte foto van haar met een bezemsteel in de hand. Klagster is politieagente en de auteur schrijft dat hij vragen over haar gesteld heeft aan de federale politie.

In het tweede artikel schrijft Verbeeck dat familieleden van de verhuurder de deur van zijn studio hebben proberen te openen en dat hij dat gefilmd heeft. Hij heeft bezwarend materiaal overgemaakt aan de federale politie, de AIG (Algemene Inspectie) en het Comité P, ook over een vuurwapen. Nog volgens het artikel heeft de verhuurder ooit een beroep gedaan op Morsum-Magnificat.be om een stedenbouwkundige aanvraag in orde te brengen.

Volgens het derde artikel hebben klaagster en haar vriend een audiorecorder van Verbeeck gestolen die hij op zijn vensterbank had gelegd om hun gesprekken op te nemen, die ze enkel voerden om hem te pesten. Verder heeft klaagster volgens het artikel de debatten in een rechtszaak verstoord en werd ze daarvoor teruggefloten door de vrederechter.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klaagster zegt dat het artikel geen informatieve waarde heeft en enkel geschreven is uit persoonlijke wraak. De inhoud is compleet verzonnen en lasterlijk. Het schendt haar privacy en goede naam en schaadt haar succesvolle carrière.

Klaagster laakt de journalistieke handelswijze van Verbeeck. Hij heeft zonder toestemming heimelijke video-opnames gemaakt op privé terrein, terwijl ze in de tuin aan het trainen was. Toen ze dat merkte, heeft ze meteen gevraagd om ermee te stoppen, waarop de auteur antwoordde dat hij de beelden zou overmaken aan de federale politie en haar het leven zuur zou maken.

Verbeeck heeft een ingezoomd beeld uit de video gemonteerd en gepubliceerd, met de valse bewering dat klaagster hem bedreigde, terwijl ze gewoon de kiezel aan het keren was. De gepubliceerde foto is onherkenbaar gemaakt, maar in combinatie met de tekst zegt klaagster dat ze identificeerbaar is.

Verbeeck heeft met een dictafoon, verborgen achter een rolluik, privégesprekken van klaagster afgeluisterd en hij heeft de computer van haar schoonvader gehackt. Hij slaat de video- en geluidsopnames en de foto's op op zijn PC, wat een schending is van de privacy.

Erik Verbeeck van Morsum-Magnificat.be weigert een repliek aan de Raad voor de Journalistiek omdat de Raad niet bij wet is opgericht en volgens hem niet onafhankelijk is. Hij publiceerde wel een nieuw artikel waarin hij schrijft dat de klacht van klaagster halve waarheden, hele leugens en zware beschuldigingen bevat en dat klaagster bekend is in kringen van drugs.

Er is volgens het artikel geen sprake van hacking van de computer van de schoonvader van klaagster omdat de toegang tot het internet hoorde bij de huur van de studio. Het artikel heeft het ook over diefstal van een gouden ketting en domiciliefraude door een familielid van klaagster, waarna die een beroep deed op de knowhow van Morsum-Magnificat.

BESLISSING

Erik Verbeeck betwist de bevoegdheid van de Raad voor de Journalistiek. Overeenkomstig zijn opdracht en werkingsreglement en overeenkomstig het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 28 oktober 2014 in de zaak *Verbeeck tegen de Raad voor de Journalistiek* kan de Raad wel degelijk een uitspraak doen over deze klacht. De Raad spreekt zich daarover in alle onafhankelijkheid uit op basis van de beroepsethische code.

De artikels gaan over conflicten tussen Verbeeck en klaagster en haar schoonfamilie. De versies van klaagster en de auteur lopen uiteen. De Raad kan dit niet verifiëren en kan zich dus niet uitspreken over de waarheidsgetrouwe weergave van de feiten.

De Raad kan zich wel uitspreken over de journalistieke handelswijze en aanpak van Erik Verbeeck.

1. Verbeeck is betrokken partij in het dispuut met klagster en haar schoonfamilie. Hij maakt mee het voorwerp uit van zijn eigen berichtgeving. Die aanpak strookt niet met het principe van journalistieke onafhankelijkheid en met artikel 10 van de code over belangenvermenging.
2. Door de persoonlijke betrokkenheid van de auteur lopen feitelijke berichtgeving en commentaar in de artikels door elkaar, wat nog versterkt wordt door sterk gekleurd taalgebruik. Dat maakt dat het onderscheid tussen feitelijke berichtgeving en commentaar niet duidelijk is voor de lezer, wat in strijd is met artikel 4 van de code.
3. De auteur heeft verborgen audio- en video-opnames gemaakt van klagster. Artikel 17 van de code zegt dat een journalist zichzelf en het doel van zijn optreden bekendmaakt wanneer hij informatie vergaart. Volgens de richtlijn bij dat artikel moet er voor verborgen opnames voldoende maatschappelijk belang bestaan. De Raad is van oordeel dat er in dit geval niet voldoende maatschappelijk belang is om verborgen opnames te verantwoorden.
4. De auteur uit verschillende – soms strafrechtelijk vervolgbare – beschuldigingen tegen klagster, haar vriend en haar schoonfamilie zonder een kans op wederhoor te geven. Dat is in strijd met artikel 20 van de code dat zegt dat een journalist die zelf ernstige beschuldigingen uit die de eer en de goede naam betreffen, vóór publicatie een reactie aan de betrokkene dient te vragen.
5. De titel van het eerste artikel luidt: “Cannabisverslaafde krijgt steun van vriendin van de federale politie”. De auteur voert in zijn artikels geen elementen aan die de titel ondersteunen of staven, terwijl hij een zware beschuldiging inhoudt. De titel is dan ook in strijd met artikel 25 van de code dat bepaalt dat een journalist geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen uit.
6. Door de combinatie van commentaren, verdachtmakingen en beschuldigingen zonder kans op wederhoor is de Raad ten slotte van oordeel dat de artikels de rechten van klagster schenden en in strijd zijn met artikel 22 van de code, dat bepaalt dat een journalist rekening houdt met de rechten van eenieder die in de berichtgeving voorkomt en die rechten afweegt tegenover het maatschappelijk belang van de informatie.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 11 januari 2018